

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1954 ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 30ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1954 *

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Συμφώνως πρὸς τὸν Ὀργανισμόν τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τοῦ τέλους τοῦ Δεκεμβρίου πρέπει νὰ δίδεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἐπιστημονικὸς ἀπολογισμὸς τῶν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας πραχθέντων. Εἰς ταύτην τὴν λογοδοσίαν θὰ εἶμαι ὅσον τὸ δυνατὸν σύντομος.

Ἡ Ἀκαδημία εὐχαριστεῖ καὶ δι' ἐμοῦ εὐλαβῶς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, διότι ἠδύοκῆσε νὰ παρευρεθῆ κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν καὶ νὰ λαμπρύνῃ οὕτω τὴν πανηγυρικὴν αὐτὴν ἑορτὴν. Εἶναι τοῦτο διὰ τὴν Ἀκαδημίαν μεγάλη ἐνθάρρυνσις διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ.

Ἡ ἐν τῇ ἐκθέσει σειρά τῆς πρώτης μνείας ἀνήκει εἰς τοὺς ἀφ' ἡμῶν ἀπελθόντας ἐταίρους· δυστυχῶς εἰς οὐδὲν προηγούμενον ἔτος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἀκαδημίας ὁ θερισμὸς τοῦ Χάρωνος ὑπῆρξε μεγαλύτερος καὶ ὀδυνηρότερος. Πεντάκις κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἡ Ἀκαδημία ἀνήρτησε μεσίστιον τὴν σημαίαν αὐτῆς, διότι τόσοι ἦσαν καὶ οἱ ἀποθανόντες τοὺς ὁποίους ἐπένθει.

Ἐπενθήσαμεν λοιπὸν ἐκ μὲν τῆς Πρώτης Τάξεως τὸν ἔξοχον χημικὸν καὶ ἔξοχον ἄνθρωπον Ἀλέξανδρον Βορνάζον (3 Μαρτίου), ἔπειτα τὸν διακεκριμένον ἀνατομικὸν καὶ ὑπέροχον διδάσκαλον τῆς Ἀνατομικῆς καὶ ἱατροφιλόσοφον Γεώργιον Σκλαβοῦνον (12 Μαΐου), καὶ ὡς τρίτον τὸν γεωπόνον καὶ θεμελιωτὴν ὑγιοῦς παρ' ἡμῖν γεωργικῆς πολιτικῆς Γεώργιον Κυριακόν (6 Δεκεμβρίου).

Ἐκ τῆς Δευτέρας Τάξεως, τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, ἀφῆρπασεν ἀφ' ἡμῶν ἀποτόμως ὁ θάνατος τὸν διαπρεπῆ φιλόλογον ἰδίᾳ δὲ ἀξιολογώτατον γραμματικὸν Χαρίτωνᾶ Χαριτωνίδην (8 Μαΐου), τὸν μαθητὴν καὶ συνεργάτην τοῦ ἀοιδίου διδασκάλου μας Κωνσταντίνου Κόντου.

---

* Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας παρέστη ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Παῦλος καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος τῆς Κρήτης.

Ἐκ τῆς Τρίτης Τάξεως τέλος, τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν ἐπιστημῶν, ἐχάσαμεν τὸν κράτιστον φιλόσοφον, φιλόλογον καὶ ποιητὴν Θ ε ό φ ι λ ο ν Β ο ρ έ α ν (4 Ἰανουαρίου), τὸν μαθητὴν τοῦ μεγάλου Wundt καὶ εἰσηγητὴν παρ' ἡμῖν τῆς νεωτέρας ψυχολογίας.

Ἐκ τῶν ἀντεπιστελλόντων μελῶν ἐχάσαμεν τὴν Καθηγήτριαν Ἀ γ γ ε λ ι κ ῆ ν Π α ν α γ ι ω τ ά τ ο υ ἐν Καίρῳ (26 Ἰανουαρίου) καὶ τὸν τόσον προώρως καὶ σκληρῶς ἀφαρπασθέντα ἀπὸ τῆς ζωῆς ἰατρὸν Σ ω τ ή ρ ι ο ν Μ π ρ ί σ κ α ν ἐν Παρισίοις (9 Ἰουνίου).

Ἡ μνήμη πάντων τούτων θὰ παραμείνη ἱερὰ καὶ ἀγήρως ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ, τὰ δὲ ὀνόματά των θὰ ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία τῶν ἐπιστημῶν ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἑλλάδι.

Πάντες οὗτοι οἱ συνάδελφοι ἔτυχον τῆς προσηκούσης τελευταίας τιμῆς ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας, ὁ Πρόεδρος δὲ ἔκαμεν ἐκτενεστέραν μνεῖαν τῆς ἐπιστημονικῆς των δράσεως εἰς τὰς σχετικὰς συνεδρίας τῆς Ὀλομελείας.

Ὅφείλω νὰ μνημονεύσω καὶ τὸν θάνατον τοῦ πρεσβευτοῦ Ἀ λ ε ξ ί ο υ Π ά λ λ η, ὅστις συνεδέθη πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ τῆς δωρεᾶς τοῦ πολυτίμου Ἀρχείου τῶν Οἰκονόμων τῶν ἐξ Οἰκονόμων.

Ταῦτα σχετικῶς μὲ τὸς ἐταίρους τῆς Ἀκαδημίας οἵτινες ἀπῆλθον ἐκ τοῦ βίου.

Ἡ Ἀκαδημία ἐπιβραβεύουσα τὴν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν καὶ τὴν μακρὰν καὶ ὠφέλιμον κοινωνικὴν δρᾶσιν τοῦ ὁμοτίμου Καθηγητοῦ Γ ε ω ρ γ ί ο υ Φ ω τ ε ι ν ο υ ἔξέλεξεν αὐτὸν τακτικὸν μέλος τῆς Πρώτης Τάξεως. Ἡ Ἀκαδημία ἐλπίζει ὅτι ὁ ἐκλεχθεὶς Ἀκαδημαϊκὸς θὰ βοηθήσῃ καὶ εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ αὐτῆς ἔργα.

Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς ἡμετέρας Ἀκαδημίας ἐξελέχθη ὁ πολωνικῆς καταγωγῆς Ἀ λ έ ξ α ν δ ρ ο ς Τ u r y n, Καθηγητῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Urbana τοῦ Illinois τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, διαπρεπὴς φιλόλογος, πλὴν ἄλλων σπουδαίων φιλολογικῶν ἐργασιῶν ἐκδώσας τελευταίως (1952) καὶ τὸν Πίνδαρον εἰς μεγάλην κριτικὴν ἔκδοσιν.

Ἡ Ἀκαδημία εὐγνωμονεῖ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Στρατάρχου καὶ ἰδιαίτερως τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, διότι ἐνέκρινεν ἄνευ περικοπῶν τὸν ὑποβληθέντα προϋπολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ Ἀρχείων· συνετέλεσεν οὕτω εἰς τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ἐργασιῶν του καὶ εἰς συμπλήρωσιν πολλῶν ἐλλείψεων καὶ κενῶν ἐν τῇ διοικήσει αὐτοῦ.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1953 - 1954 ἦτο ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐπισήμων δεδομένων:

Ἐσοδα	Δραχμαὶ	2.100.736.000.
καὶ Ἐξοδα	Δραχμαὶ	1.883.062.000.

Ἐκ τῆς ἐπελθούσης Ἑλληνοϊταλικῆς συμφωνίας ἀπεφασίσθη ἡ ἔναρξις τῆς λειτουργίας τοῦ ἰδρυθέντος ἤδη ἀπὸ τοῦ 1951 ἐν Βενετίᾳ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν σπουδῶν δι' ἐπιστημονικὰς μελέτας Ἑλλήνων λογίων καὶ ὑποτρόφων. Ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας, ἥτις ἐκ τοῦ νόμου ὠρίσθη νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐποπτεῖαν τούτου τοῦ σπουδαίου διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν καὶ ἐπιστήμην ἰδρύματος, προέτεινε μετὰ γενομένην προκήρυξιν πρὸς διορισμὸν τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς διευθυντὴν τὴν Σοφίαν Ἀντωνιάδου, τρόφιμον τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, Καθηγήτριαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς πόλεως Leiden τῆς Ὀλλανδίας καὶ Ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Ἡ Ἀκαδημία ἥτις ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Ἰδρύματος ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Κωνσταντίνου Ἀμάντου εὐχεται ἐπιτυχίαν ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς σταδιοδρομίας τοῦ Ἰνστιτούτου, τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν ἐπιστημονικὸν Ἰδρυμα ἐν ξένῃ χώρᾳ.

Ἡ Ἀκαδημία μελετᾷ τὴν ἐπανέκδοσιν τῆς σειρᾶς τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ θὰ ληφθῶσι περὶ τούτου τὰ κατάλληλα μέτρα εὐθὺς ὡς τακτοποιηθῇ τὸ ζήτημα τῆς ταξινομήσεως τῆς βιβλιοθήκης αὐτῆς, ἥτις διαρκῶς πλουτίζεται, καὶ τῆς ἐξευρέσεως τοῦ καταλλήλου χώρου πρὸς ἐπιστημονικὴν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐργασίαν.

Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας δὲν κατέστη δυνατὸν ἀκόμη, ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς της, νὰ τακτοποιηθῇ οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἐν αὐτῇ ἀναγνωστήριον προσιτὸν εἰς Ἀκαδημαϊκοὺς ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλους ἐπιστήμονας καὶ λογίους. Αἰτία τούτου εἶναι ὅτι τὰ κύρια τῶν διὰ τὴν βιβλιοθήκην της προοριζομένων δωματίων τοῦ Μεγάρου, δὲν εἶναι ἐλεύθερα ἀλλὰ στεγάζουσιν ἀκόμη τὰ βιβλία τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ τὰς ὑπηρεσίας της. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ μεταφερθῶσι τὰ βιβλία ταῦτα εἰς τὸ νέον περίλαμπρον μέγαρον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐδρεύῃ πλέον μονίμως ἡ γεραρὰ Ἑλληνικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία.

Ἡ δυσχέρεια αὕτη ἐκ τοῦ στεγασμοῦ χιλιάδων ξένων βιβλίων ἐγένετο αἰτία ἐν μέρει ὥστε νὰ μὴ ἔχωμεν ἀκόμη προσλάβει τὸν ὀριστικὸν τῆς Βιβλιοθήκης βιβλιονόμον, ἀλλὰ ἐκ τοῦ προχείρου νὰ ἐκτελῶμεν τὴν σχετικὴν ὑπηρεσίαν. Καὶ ὅμως ἀδιαλείπτως καταφθάνουσι ξένα βιβλία καὶ περιοδικὰ Ἀκαδημιῶν, καταπλημμυροῦντα τοὺς διαφόρους χώρους, τοὺς ὁποίους προχείρως δυνάμεθα νὰ ἐξεύρωμεν καὶ ἐξοικονομήσωμεν. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς σπουδαιότητος τῶν τοιούτων βιβλίων ἢ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἀκαδημίας θὰ καταλάβῃ ἐξαιρετικὴν ὄλως θέσιν μετὰ τῶν ἄλλων βιβλιοθηκῶν¹.

1. Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος εἰσῆχθησαν αὐτοτελεῖ βιβλία εἰς τόμους 288, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς

Κατὰ τὸ λήγον τοῦτο ἔτος δέσποια σεβαστὴ ἢ κυρία Καίτη Γεωργίου Ἀρβανιτίδου, συνεχίζουσα τὴν δωρεὰν τοῦ μακαρίτου συζύγου της, ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν 800 πολυτιμοτάτους καὶ πολυτελῶς δεδεμένους τόμους ἱστορικοῦ περιεχομένου. Ἡ Ἀκαδημία καὶ τὴν δωρήτριαν θερμῶς εὐχαριστεῖ (ὑπάρχει μάλιστα βásiμος ἐλπίς καὶ νέας παρομοίας δωρεᾶς) καὶ τὸν συστήσαντα τὴν δωρεὰν ταύτην Μανοῦσον Μανούσακαν, διευθυντὴν τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου, εἰς ὃν ἐξεφράσθη καὶ ἡ ἐπὶ τούτῳ εὐαρέσκεια τῆς Συγκλήτου.

Ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ ἀναφέρω ὅτι καὶ ἡ βιβλιοθήκη τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Αἰγινήτου, τοῦ πρωτεργάτου ἐν τῇ ἰδρύσει τῆς Ἀκαδημίας, ἐδώρηθη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, καὶ ἤρχισεν ἤδη ἡ μεταφορὰ τῶν βιβλίων εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἀκαδημίας.

Τὰ ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ ἀειμνήστου ἐν Μονάχῳ Καθηγητοῦ καὶ ἡμετέρου Ἀκαδημαϊκοῦ Κωνσταντίνου Καραθεοδωρῆ δωρηθέντα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν σπάνια βιβλία, περιέχοντα ἱστορικὴν καὶ περιηγητικὴν ὕλην ἀναφερομένην εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν μέσων αἰώνων, ἐναπόκεινται ἀκόμη εἰς 7 κιβώτια ἐν Μονάχῳ παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ ἀποθανόντος Στεφάνῳ, ἕνεκα τυπικῶν δυσχερειῶν διὰ τὴν ἄδειαν τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θὰ ἀρθῶσιν αἱ δυσχέρειαι αὗται καὶ θὰ ἀποσταλῶσι τὰ βιβλία, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου των ἀποτελοῦν σπάνιον πρόσκτημα διὰ τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ἀκαδημίας¹.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ. — Ἐπιστημονικαὶ ἀνακοινώσεις ἔγιναν ἐν συνόλῳ περὶ τὰς 55 (ὑπὸ τακτικῶν μελῶν 14, ὑπὸ προσέδρων 3, ὑπὸ τρίτων διὰ μελῶν τῆς Ἀκαδημίας 34) καὶ 4 ὁμιλίαι ἢ λόγοι.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ. — Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας ἐξεδόθη ὁ 18ος, 19ος καὶ 20ος τόμος τῶν Πραγματειῶν, ὁ 6ος τόμος τοῦ Λεξικογραφικοῦ ἑλληνικῆν γλῶσσαν 185, ξενόγλωσσα 103. Εἰς περιοδικὰ συνολικῶς τεύχη 732, εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν 317, εἰς ξένας δὲ γλώσσας 415.

1. Ἡ Ἀκαδημία θέλουσα νὰ συντελέσῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὸ σχέδιον τῆς ἰδρύσεως ἰδιαιτέρου τμήματος (Sektion) «Μεσαιωνικῶν καὶ Νεοελληνικῶν Σπουδῶν» ἐν τῷ φιλολογικῷ Institut für Altertumskunde τοῦ νέου Κρατικοῦ ἐν τῷ Δυτικῷ Βερολίνῳ Πανεπιστημίου τοῦ ὀνομαζομένου «Freie Universität» ἐδώρησε τὰ δημοσιεύματά της εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ σχεδιαζομένου τμήματος (ἴδ. Byz. Zeitschr. 47 σελ. 284) μετ' ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου. Τὰ βιβλία ταῦτα παρελήφθησαν ἤδη καθὼς καὶ εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ ἀπὸ 2-11-54 τοῦ καθηγητοῦ Uno Hölscher, διευθύνοντος τὸ ἔτος τοῦτο τὸ φιλολογικὸν Inst. für Altertumskunde, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπίσης ἐλήφθη σχετικὴ εὐχαριστήριος ἐπιστολὴ καὶ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς (25-10-54 Tgb. Nr. 632/54) καθηγητοῦ Hans Herzfeld.

Δελτίου τοῦ Ἀρχείου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ, ὁ 4ος τόμος τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἀρχείου, ὁ 7ος τόμος τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου καὶ ὁ 5ος τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου.

Διὰ τῆς ἐκδόσεως δὲ καὶ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ τετάρτου τόμου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης συνεπληρώθησαν ἤδη 3 τόμοι αὐτοῦ καὶ τὸ α'. μέρος τοῦ τετάρτου τόμου μέχρι τῆς λέξεως «γάργαρος». Εἶναι, τὸ γε νῦν ἔχον, τὸ σπουδαιότατον δημοσίευμα τῆς Ἀκαδημίας. Τὸ ὀφείλομεν εἰς τὸν ἰδρυτὴν του ἀείμνηστον Γεώργιον Χατζιδάκιν.

Ἐπὶ ἐκ τῶν εὐρίσκεται ὁ 3ος τόμος τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφίας Γκίνη-Μέζα καὶ ἡ ἐκτενὴς Γραμματικὴ τῆς διαλέκτου τοῦ Πόντου ἢ συγγραφεῖσα ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Δημοσθ. Οἰκονομίδου, μοναδικὸν ἔργον καὶ ἀνεκτίμητον βοήθημα διὰ τὴν νεοελληνικὴν διαλεκτολογία.

Αἱ Ἐπετηρίδες τῶν Ἀρχείων δημοσιεύονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν διευθυνόντων ἢ διευθυντῶν τῶν διαφόρων Ἀρχείων, τοῦ Καθηγητοῦ Γεωργίου Μέγα, τοῦ Δικαίου Βαγιακάκου, τοῦ Μανούσου Μανούσακα καὶ τοῦ Ἰακώβου Βισβίτζη.

Πάντες οὗτοι εἰργάσθησαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπιμελῶς, γνωρίζοντες ὅτι ἐπιτελοῦσιν ὄχι μόνον ἐπιστημονικὴν ἀλλὰ καὶ ἐθνικὴν ἐργασίαν, ἣτις καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, εἰς τὰ μεγάλα ἐπιστημονικά του κέντρα, θὰ ἐκτιμᾶται καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἔρευαν.*

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Εἰς ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥΣ. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.— Ὡς πρὸς τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἀκαδημίας εἰς ἐορτασμοὺς καὶ εἰς διεθνή ἐπιστημονικά συνέδρια πρέπει ἐν συντόμῳ νὰ μνημονευθῶσι τὰ ἐξῆς:

Ἡ Ἀκαδημία ἔλαβε μέρος εἰς τὸ ἐν Ἄνδρῳ μνημόσυνον διὰ τὴν ἑκατοστὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ Θεοφίλου Καῆρη καὶ κατετέθη διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Σπύρου Μελά στέφανος δάφνης ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος του.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Σπύρος Μελάς ἐώρτασεν ἐφέτος τὴν λογοτεχνικὴν πεντηκονταετηρίδα του, εἰς τὰς σχετικὰς δὲ ἐορτὰς εἶχεν ὀρισθῆ ἄντιπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Διονύσιος Κόκκινος· εἰς μίαν τῶν ἐορτῶν τούτων ἔλαβε καὶ ὁ Πρόεδρος κ. Γεώργ. Ἰωακείμογλου μέρος καὶ ἐχαίρετισε διὰ λογυδρίου τὸν ἐορτάζοντα.

Ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἀναφέρω τὴν τιμὴν ἣτις ἐγένετο εἰς τὸν Ἀκαδημαϊκὸν Γεώργιον Μαριδάκην διὰ τῆς ἀναγορεύσεως αὐτοῦ κατὰ τὸν παρελθόντα Νοέμβριον ὑπὸ τῆς Σορβόνης τῶν Παρισίων εἰς ἐπίτιμον διδάκτορα τοῦ Δικαίου. Τοῦτο δὲ διότι τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο, περιβόητον ἀνὰ τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ τὸ

* Βλέπε τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις διὰ τὸ 1954 ἐν τέλει τῆς παρούσης γενικῆς ἐκθέσεως.

παλαιότατον (διότι ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 1215, ὅτε ἰδρύθη κυρίως ὡς οἰκοτροφεῖον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ Robert Sorbon), σπανίως ἀπονέμει ταύτην τὴν τιμὴν¹.

Μεγάλην ἀνὰ τὸν διεθνῆ ἐπιστημονικὸν κόσμον συγκίνησιν παρήγαγεν ὁ ἑορτασμός τῆς διακοσιετηρίδος τοῦ ἑξακουστοῦ Ἀμερικανικοῦ Πανεπιστημίου Columbia, ἐνὸς τῶν μεγάλων τεσσάρων (Columbia, Princenton, Yale καὶ Harvard) Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων.

Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο ἐτίμησε καὶ ἐτιμήθη μὲ τὴν ἀναγόρευσιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Παύλου ὡς ἐπιτίμου αὐτοῦ διδάκτορος. Τὸ Πανεπιστήμιον Columbia, ἀρξάμενον ἐκ τῆς ὄλως διόλου ἀσημάντου ἀρχῆς τοῦ ἐνὸς διδασκάλου καὶ 8 φοιτητῶν, ἀριθμεῖ σήμερον πολλὰς δεκάδας χιλιάδων φοιτητῶν, ὡς πρὸς δὲ τὰ οἰκονομικὰ μέσα τὰ ὅποια διαθέτει εἶναι ἴσως τὸ πρῶτον τῶν Ἀμερικανικῶν Πανεπιστημίων. Ἡ Σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀνέθηκεν εἰς τὸν Ἀκαδημαϊκὸν Ἰωάννην Καλιτσουνάκη τὴν σύνταξιν διὰ τὸ ἑορτάζον Πανεπιστήμιον καταλλήλου συγχαρητηρίου καὶ εὐχητηρίου ψήφισματος εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν². Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐνεχείρισεν ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Κυρίακος Βαρβαρέσος ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν ἀγγλικῇ μεταφράσει κατὰ τὴν τελευταίαν πανηγυρικὴν ἑορτὴν τοῦ Πανεπιστημίου τούτου εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ

1. Τιμὴ προσεγένετο ἐπίσης εἰς τὸ πρόσεδρον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Γεώργιον Γεωργαλᾶν ὑπὸ τῆς 10ης Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Διεθνoῦς Γεωδαιτικῆς καὶ Γεωφυσικῆς Ἐνώσεως, τῆς συνελευθούσης ἐν Ρώμῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, διὰ τῆς ἐκλογῆς του ὡς Ἀντιπροέδρου τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Ἐφαιστειολογίας διὰ τὴν τριετίαν 1954-1957. Τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἀνήγγειλε δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ Κεντρικὸν γραφεῖον τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως Ἐφαιστειολογίας.

2.

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΩΙ ΕΝ ΝΕΑΙ, ΥΟΡΚΗΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΙ COLUMBIA

ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ

ΤΑ ΕΞ ΥΜΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΤΩΝ ΔΙΑΚΟΣΙΩΝ ΕΤΩΝ (1754—1954) ΤΟΥ ΥΜΕΤΕΡΟΥ ΠΑΡΑ ΠΑΣΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΝΔΟΣΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΣΜΕΝΟΙ ΕΔΕΞΑΜΕΘΑ, ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥΤΟΙΣ ΣΦΟΔΡΑ ΗΣΘΗΜΕΝ. Η ΥΜΕΤΕΡΑ ΓΑΡ ΧΩΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΑΛΛΩΝ ΜΑΚΑΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΟΥΧ ΗΚΙΣΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟ ΠΑΝΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΕΙΤΑΙ “ΕΙΣ ΑΚΡΟΝ ΙΚΕΣΘΑΙ,, ΤΟΥΤΩΝ.

ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΔΕ ΤΑΥΤΑ Η ΥΜΕΤΕΡΑ ΧΩΡΑ ΕΛΥΘΗ, ΠΡΟΣΑΓΕΤΑΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΠΑΙΝΟΝ ΒΟΗΘΕΙΝ ΤΕ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΟΙΣ ΠΙΕΖΟΜΕΝΟΙΣ ΕΠΙΚΟΥΡΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΔΙΚΟΥΣΙ ΜΗ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙΝ ΑΔΙΚΕΙΝ ΤΗΝ ΔΕ ΤΟΥΤΩΝ ΥΒΡΙΝ ΚΩΛΥΕΙΝ. ΟΡΘΩΣ ΔΕ ΠΟΙΕΙΤΕ ΕΑΥΤΟΥΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ ΑΝΑΔΟΧΟΥΣ ΥΠΕΡ ΤΗΛΙΚΟΥΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ, ΚΑΙ ΑΕΙΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΓΙΣΤΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙΝ, ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΝΥΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑΧΟΘΕΝ ΠΕΡΙΕΣΤΗΚΟΤΩΝ.

ΤΟ ΔΕ ΥΜΕΤΕΡΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΣΦΟΔΡΑ ΥΠΟ ΤΕ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΗΥΝΟΗΤΑΙ. ΕΞ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΓΑΡ ΑΡΞΑΜΕΝΟΝ, ΤΩΝ ΜΕΝ ΟΜΙΑΗΤΩΝ ΟΚΤΩ ΟΝΤΩΝ ΕΝΟΣ

Πανεπιστημίου Grayson Sirk, παρά τοῦ ὁποίου ἐλήφθη ἤδη παρ' ἡμῶν ἐνθουσιώδης ἀπάντησις.

Ἄλλὰ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν θέλουσα νὰ διατρανώσῃ καὶ τὰ συναισθήματα φιλίας καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν λαὸν ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν νὰ διοργανώσῃ καὶ ἰδίαν πανηγυρικὴν ἑορτὴν τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου πρὸς τιμὴν τοῦ ἑορτάζοντος Πανεπιστημίου. Κατὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην, μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Προέδρου Γεωργίου Ἰωακείμογλου, ἐπραγματεύθη ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Κωνσταντῖνος Τριανταφυλλόπουλος τὸ θέμα: «Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου πρὸς γνῶσιν καὶ πρὸς ἐλευθεράν χρῆσιν αὐτῆς». Τὸ θέμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπραγματεύθη ὑποδειγματικῶς ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος, παρισταμένου καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανοῦ Πρεσβευτοῦ Cannon καὶ ἄλλων ἐπισήμων, τὸ θέμα λέγω τοῦτο εἶχεν ὀρισθῆ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἑορτάζοντος Πανεπιστημίου καὶ εἶχε σταλῆ εἰς ὅλα τὰ ξένα Πανεπιστήμια πρὸς διαπραγματεύσιν αὐτοῦ ὡς θέματος τῆς πανηγυρικῆς πρὸς τιμὴν τοῦ Πανεπιστημίου Columbia συνεδρίας. Εἶναι εὐκόλον νὰ φαντασθῆ τις κατὰ πόσον πολλοὺς τρόπους θὰ ἐξητάσθῃ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἡ Ἀκαδημία προσκληθεῖσα ἔλαβε μέρος δι' ἀντιπροσώπων της εἰς διάφορα ἐπιστημονικὰ συνέδρια.

1ον) Εἰς τὸ 2ον Διεθνὲς Συνέδριον Μεσογειακῶν Σπουδῶν ἐν Παλέρμῳ ἡ Ἀκαδημία ἀντιπροσωπεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου της Γεωργίου Ἰωακείμογλου. Ὁ κ. Ἰωακείμογλου ἔλαβε μέρος καὶ κατ' Ὀκτώβριον, διὰ τετάρτην μάλιστα φοράν, καὶ εἰς τὴν ἐν Γενεύῃ συνεληθοῦσαν καὶ ἐξ ὀκτῶ μόνον μελῶν ἀποτελουμένην «Διεθνή ἐπιτροπὴν ἐμπειρογνομόνων διὰ τὰ φάρμακα τὰ προκαλοῦντα τοξικομανίαν». Τὰ μέλη ταῦτα ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Παγκοσμίου Ὁργανώσεως Ὑγείας χωρὶς νὰ συμπράττωσι Κυβερνήσεις ἢ Κρατικαὶ ὑπηρεσίαι. Ἐκλέγονται ἐπιστήμονες μὴ ἀντιπροσωπεύοντες τὰς χώρας των, ἀλλὰ μόνον διὰ τοῦ ὀνό-

ΔΕ ΜΟΝΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΕΚ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΟΡΜΗΘΕΝ ΟΛΙΓΩΝ, ΕΝ ΟΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΗΜΕΤΕΡΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ, ΑΦΙΚΤΑΙ ΝΥΝ ΕΠ' ΑΕΙΩΣΙΝ ΚΑΙ ΕΥΠΡΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΚΛΕΟΣ, ΤΟΙΣ ΜΕΓΙΣΤΟΙΣ ΕΝΑΡΙΘΜΟΥΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΚΑΘ ΗΜΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΤΗΝ ΤΕ ΕΥΔΟΣΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΠΑΙΝΟΥΣ.

ΗΜΕΙΣ ΔΕ ΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ "ΙΕΡΑΙΣ ΑΘΑΝΑΙΣ," ΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΤΗΣ ΜΕΝ ΥΜΕΤΕΡΑΣ ΕΥΝΟΙΑΣ ΧΑΡΙΝ ΠΟΛΛΗΝ ΥΜΙΝ ΕΧΟΜΕΝ, ΤΩΙ ΥΜΕΤΕΡΩΙ Δ' ΕΥΚΛΕΕΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΙ, ΤΗΝ ΚΑΛΙΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΑΓΟΝΤΙ ΕΚ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΣΥΓΧΑΙΡΟΝΤΕΣ, ΕΥΧΟΜΕΘΑ ΑΜ ΑΥΤΩΙ, ΕΥΤΥΧΙΑΝ ΤΕ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΣΙΝ ΚΑΙ ΑΥΞΗΣΙΝ ΚΑΙ ΟΣΑ ΑΛΛΑ ΑΓΑΘΑ ΑΝ ΤΙΣ ΔΥΝΑΙΤΟ ΚΤΑΣΘΑΙ, ΔΥΝΑΤΑ ΜΗ ΜΟΝΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΧΕΙΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΣ ΜΕΤΑΔΙΔΟΝΑΙ.

Ἐξ Ἀθηνῶν μηνὸς Ἰανουαρίου λήγοντος 1954.

ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ

Ὁ Πρόεδρος
(Καθηγητῆς **Γρηγ. Παπαμιχαήλ**)

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
(Καθηγητῆς **Δημ. Σ. Μπαλᾶνης**)

ματός των και τῶν ἐργασιῶν των ἀποδείξαντες ἤδη ὅτι δύνανται νὰ ἔχωσιν ἔγκυρον γνῶμην περὶ τῶν τοιούτων ζητημάτων.

2ον) Εἰς τὸ συνελθὸν ἐν Παρισίοις 8ον διεθνὲς συνέδριον Βοτανικῆς μετέσχεν ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἰωάννου Πολίτου.

3ον) Εἰς τὸ 5ον Διεθνὲς Συνέδριον Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας εἰς Αἰξ τῆς Προβηγκίας ἐν Γαλλίᾳ, μετέσχεν ἡ Ἀκαδημία διὰ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἀναστασίου Ὀρλάνδου ὅστις και προήδρευσε εἰς μίαν γενικὴν συνεδρίαν.

4ον) Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Ἰωάννης Καλιτσουνάκης ἀντεπροσώπευσε τὴν Ἀκαδημίαν κατ' Ἰούνιον εἰς τὴν συνελθοῦσαν ἐν Βέρνῃ τῆς Ἑλβετίας Διεθνη Ἀκαδημαϊκὴν Ἐνωσιν (Union Académique Internationale) εἰς ἣν Ἐνωσιν ἐπανήρχετο ἡ ἡμετέρα Ἀκαδημία μετὰ τὴν οἰκονομικὴν τακτοποίησιν τῶν συνδρομῶν τῆς διὰ τὰ τελευταῖα ἔτη· τοῦτο ἔγινε χάρις εἰς τὴν γενναϊόφρονα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως συνδρομῆν. Ὁ Ἕλλην ἀντιπρόσωπος ἐγένετο μετ' ἰδιαιτέρων ἐκδηλώσεων χαρᾶς δεκτὸς εἰς τὴν διεθνῆ ταύτην Ἐνωσιν τῶν Ἀκαδημιῶν ἀριθμοῦσαν περὶ τὰ τεσσαράκοντα ἐπιφανῆ μέλη ἐκ διαφόρων Κρατῶν. Τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος ἀκούεται πάντοτε εἰς τὰ τοιαῦτα συνέδρια μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς.

Ὁ αὐτὸς Ἀκαδημαϊκὸς Ἰωάννης Καλιτσουνάκης μετέσχεν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας και εἰς τὸ ἐν Κοπεγχάγῃ συνελθὸν κατ' Αὐγούστον δεῦτερον Διεθνὲς Συνέδριον Κλασσικῶν Σπουδῶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν 150 χρόνων ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου Δανοῦ φιλόλογου Ἰωάννου Νικολάου Madvig. Οἱ σύεδροι ἐκ τῶν διαφόρων Κρατῶν ἦσαν περὶ τοὺς 400. Εἶχον δὲ στείλει ἰδίους ἀντιπροσώπους και τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν και Θεσσαλονίκης.

Πρὸς τιμὴν τριῶν Ἀκαδημαϊκῶν, οἵτινες ἐώρταζον ἰωβιλαιῖα ἐν τῇ ἡλικίᾳ των ἐξεδόθησαν τιμητικοὶ τόμοι με ἐπιστημονικὰς διατριβάς ἡμετέρων και ξένων λογίων. Διὰ τὸν Ἀντώνιον Κεραμόπουλλον ἐξεδόθη ἐκ μέρους τῆς ἐν Θεσσαλονικῇ Ἐταιρείας τῶν Μακεδονικῶν Σπουδῶν ὁ τόμος «Γέρας Κεραμοπούλλου». Διὰ τὸν Ἰωάννην Καλιτσουνάκην ἐξεδόθη ὁ 7ος τόμος τοῦ περιοδικοῦ «Κρητικὰ Χρονικὰ» ὡς «ἀφιέρωμα» εἰς αὐτόν, και τρίτον διὰ τὸν Φαίδωνα Κουκουλέν ὁ 23ος τόμος τῆς Ἐπετηρίδος τῶν Βυζαντινῶν Σπουδῶν, ὡς «Κανίσκιον Φαίδωνι Κουκουλέν».

Ἐπίσης ἐξεδόθη και διὰ τὸ ἐν Θεσσαλονικῇ ἀντεπιστέλλον μέλος τῆς Ἀκαδημίας Στίλπωνα Κυριακίδην παρόμοιος τιμητικὸς τόμος ὑπὸ τὸν τίτλον «Προσφορὰ εἰς Στίλπωνα Κυριακίδην».

Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μείνη ἡ Ἀκαδημία ἀπαθῆς εἰς τὴν ἐθνικὴν κίνησιν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς νήσου Κύπρου. Ἡ νῆσος αὕτη θεωρεῖται ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ

τοῦ Βασιλέως μέχρι τοῦ τελευταίου ἀγρότου ὡς ἐλληνική. Εἶναι δὲ τόσον βέβαιον ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ περιέλθῃ καθ' ἓνα οἰονδήποτε τρόπον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον εἶναι βέβαιον ὅτι λίθος ριπτόμενος πρὸς τὰ ἑπάνω θὰ καταπέσῃ πάλιν κάτω. Ἦδη τῷ 1947, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας Προεδρίας, εἶχε σταλῆ εἰς τὰς ξένας Ἀκαδημίας ψήφισμα ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως τῆς Κύπρου ὑπογραφὴν ὑφ' ὄλων τῶν Ἀκαδημαϊκῶν. Παρόμοιον διάβημα ἐπανελήφθη καὶ ἐφέτος μετὰ ἑπτὰ ἔτη. Αἱ ἀπαντήσεις ἀτυχῶς ἦσαν καὶ τότε καὶ τώρα ὀλίγαι, τυπικαὶ μᾶλλον καὶ διαπιστοῦσαι μόνον τὴν παραλαβὴν τοῦ ψηφίσματος, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐπιθυμῶ νὰ ἀναγγείλω ἐν συνεχείᾳ ἐδῶ ὅτι ἡ Ἀκαδημία προεκήρυξεν ἀθλοθεσίαν ἐκ 50.000 νέων δραχμῶν διὰ συγγραφὴν ἱστορίας τῆς Κύπρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον. Θέλομεν νὰ ἀποδείξωμεν ἐπιστημονικῶς τὴν Ἑλληνικότητα τῆς Κύπρου διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ ἐπιζητοῦμεν πρὸς τούτους τὴν ἀναίρεσιν προπαγανδιστικῶν ψευδολογημάτων.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Ἡ Ἀκαδημία προκηρύσσει τὰ ἐξῆς βραβεῖα*:

Ἐν τῇ Α' Τάξει τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν τρία βραβεῖα ἀπὸ 5.000 δραχμᾶς ἕκαστον εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου καὶ Ἀνθῆς Αἰγινήτου.

α) Βραβεῖον εἰς τὴν καλύτεραν μελέτην διὰ τὰ ἐφαρμοστέα γεωργικὰ μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὄρειων πληθυσμῶν.

β) Βραβεῖον διὰ μελέτην περὶ τῆς φύσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ γ) ἐπίσης διὰ μελέτην περὶ τῆς φύσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἀπονομὴ τῶν βραβείων τούτων κατὰ Δεκέμβριον τῶν ἐτῶν 1956, 1957, 1958.

Ἐν τῇ Β' Τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

α) Τὸ μνημονευθὲν ἤδη βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν περὶ τῆς ἱστορίας τῆς Κύπρου ἐκ 50.000 νέων δραχμῶν. Διὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1957.

β) Ἀθλοθέτημα τοῦ ἐκ Σωπικῆς Πωγωνίου τῆς Β. Ἠπείρου Ἡλία Οἰκονόμου ἐκ 5.000 δραχμῶν διὰ μελέτην περὶ τῆς συμβολῆς τῆς Βορείου Ἠπείρου εἰς τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα τοῦ 1821. Διὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1957.

γ) Βραβεῖον τοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων ἐκ 5.000 δραχμῶν διὰ τὸν Δεκέμβριον 1956, διὰ μελέτην ἱστορικὴν ἢ ἀρχαιολογικὴν περὶ τῆς νήσου Κύπρου.

* Σημ. Λεπτομερέστερον τὰ κατὰ τὰ βραβεῖα ἐκτίθενται κατωτέρω εἰς ἰδιαιτέρον κεφάλαιον (σ. 645.)

δ') Βραβεῖον τῶν ἀδελφῶν Παπαστράτου ἐξ 6.000 δραχμῶν διὰ πρῶτον τύπον μελέτην περὶ τοῦ Κωνσταντίνου Κανάρη. Ἀπονομή κατὰ Μάρτιον 1957.

Οἱ αὐτοὶ γενναιόφρονες ἄνδρες κατέβαλον προκαταβολικῶς τοὺς τόκους μιᾶς τριετίας ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ των Ἐπαμεινώνδου. Οἱ τόκοι αὐτοὶ ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν τῶν πενήτην καὶ πέντε σχεδὸν χιλιάδων νέων δραχμῶν.

ε') Βραβεῖον Νικολάου Καρόλου ἐκ 5.000 δραχμῶν περὶ τῶν ἐγγειοβελτικῶν ἔργων ἅτινα συντελεσθήσαν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐν Μακεδονίᾳ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως μέχρι σήμερον. Ἀπονομή κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1957.

Ἐν τῇ Γ' Τάξει τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

α') Βραβεῖον Ἀρετῆς καὶ Δόξης Βασιλέως Γεωργίου Β' ἀθλοθετούμενον ἐκ 3.000 δραχμῶν ἐκ προσόδων παγίου κεφαλαίου ὑπὸ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων. Τὸ ἀθλοθετούμενον εἶναι δι' ἐξαιρέτους πράξεις ἀρετῆς συντελεσθείσας ὑπὸ προσώπων ἢ ομάδων. Ἀπονομή τοῦ βραβείου τὸν Μάρτιον τοῦ 1956.

β') Βραβεῖον ἐκ 3 περίπου χιλιάδων δραχμῶν τοῦ ἐν Τήνῳ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας διὰ τὸ καλῦτερον θεολογικὸν ἔργον τοῦ 1955. Ἀπονομή κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1956.

γ') Βραβεῖον Ἐμπεδοκλέους ἐκ δραχμῶν 5.000 ἀθλοθετούμενον ὑπὸ τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ μελέτην περὶ ἐνεγγίου τραπεζιτικῆς πιστώσεως. Ἀπονομή τοῦ βραβείου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1956.

Καὶ τέλος δ') Βραβεῖον Καρόλου Α. Μπερζάν εἰς μνήμην Νικολάου Α. Ροντήρη ἐκ 4.000 δραχμῶν διὰ μελέτην ἀφορῶσαν εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς δικηγορίας ὡς κοινωνικοῦ λειτουργήματος. Ἀπονομή κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1956.

Ὁ ἀείμνηστος Πρόεδρος τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσός» Ἰπποκράτης Καραβίας ἐκληροδότησεν 25 μετοχὰς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ βραβεῖον προκηρυσσόμενον ὑπὸ τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κατ' ἰδίαν γνώμην καὶ ἀπόφασιν.

ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΑΙ ΕΥΦΗΜΟΙ ΜΝΕΙΑΙ, ΕΠΑΙΝΟΙ ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΙΑ

Ἐρχομαι τώρα εἰς τὰς ἀπονεμομένας εὐφήμους μνείας, ἐπαίνους καὶ βραβεῖα:

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται:

1) Εὐφήμος μνεία εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Βάξιας Δρίσκου τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Περιφερείας Ζαγορίου Μετσόβου, διὰ τὴν ἴδρυσιν ὑποδειγμα-

τικοῦ σχολικοῦ κήπου («ὄτι σχολικὸν κήπον κατεστήσατο καὶ εὐδοκίμως τούτου ἐπιμελεῖται»).

2) Ἐπαινος εἰς τὸν Μητροπολίτην Σισανίου καὶ Σιατίστης Ἰάκωβον διὰ τὰς φροντίδας αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Σιατίστης καὶ διὰ τὴν δενδροφύτευσιν τοῦ λόφου τοῦ Προφήτου Ἡλία («ἀνθ' ὧν ὑπὲρ τῆς ὑδρεύσεως καὶ τῶν δένδρων τῆς πόλεως τῆς Σιατίστης ἔπραξε»).

3) Ἐπαινος εἰς τὸν Ἀδαμάντιον Συρῆγον διὰ τὸ ἐν γένει ἔργον αὐτοῦ, κυρίως δὲ ὑπὲρ τῆς πτηνοτροφίας καὶ τῶν πρωτοτύπων καὶ ἀρτίων ἐγκαταστάσεών του («ἐφ' οἷς ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς πτηνοτροφίας λυσιτελῶς καὶ ἀόκνως διαπونهῖται»).

4) Ἐπαινος εἰς τὸν Παναγιώτην Παπαθανασόπουλον, γεωπόνον γεωργικῶν ἐφαρμογῶν διὰ τὴν μελέτην του «Ἀναβαθμιῖδες ἄνευ τεχνικῶν ἔργων εἰς ἀμπελοειδῆ» («ἐφ' ἧ συνέγραψε πραγματεία ἀναβαθμιῖδες ἄνευ τεχνικῶν ἔργων εἰς ἀμπελοειδῆ»).

5) Ἐπαινος εἰς τὴν Κοινότητα Βαλτοχωρίου τοῦ Νομοῦ Δράμας, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀξιολόγων κοινωφελῶν ἔργων πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀθανασίου Στάθη βοηθουμένου ὑπὸ τῶν κατοίκων διὰ προσωπικῆς ἐργασίας των («ἐφ' οἷς ἔργοις προεξάρχοντος τοῦ Προέδρου Ἀθανασίου Στάθη καὶ τῶν κατοίκων συνεπικουρούντων ἐπετέλεσεν»).

6) Βραβεῖον εἰς τὸν Ἀντιναύαρχον Ἰωάννην Νικολάου Τούμπαν διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ συγγραφὴν ἀξιόλογον ἱστορικὸν καὶ λογοτεχνικὸν ἔργον «Ἐχθρὸς ἐν ὄψει» («ἐφ' ᾧ συνέγραψεν ἀξιολόγῳ καὶ ὠφελιμωτάτῳ ἔργῳ Ἐχθρὸς ἐν ὄψει»).

7) Βραβεῖον εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους Γεώργιον Πανόπουλον καὶ εἰς τὸν Ἀνδρέαν Βασιλείου διὰ τὴν πρωτότυπον καὶ ἀξιόλογον ἐργασίαν των «Μέθοδος καθορισμοῦ προελεύσεως ὀπίου», ἡ ὁποία προάγει σημαντικῶς τὴν ἐπιστήμην καὶ ἔτυχε διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως («ἐφ' ἧ ἐξεπύνησαν νέα καὶ τὴν ἐπιστήμην προαγοῦση μελέτη περὶ τῆς μεθόδου καθορισμοῦ προελεύσεως ὀπίου»).

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν ἀπονέμεται:

1) Εὐφημος μνεία εἰς τὴν κυρίαν Ἀλέξανδρον Μαντζουλίνοῦ διὰ τὴν ἔκδοσιν συλλογῆς διηγημάτων ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Μονοπάτια» («ἐφ' οἷς συνέγραψε διηγήμασι τὰ μονοπάτια»).

2) Εὐφημος μνεία εἰς τὸν Ἰωάννην Ἀναπλιώτην διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθὲν ἔργον «Στὰ χρόνια τῆς Κουγκέστας». Τὸ ἔργον τοῦτο περιέχει ζωηρὰν

περιγραφὴν τῆς ζωῆς τῶν Φράγκων ἵπποτῶν ἐντὸς τοῦ Κάστρου τῆς Καλαμάτας (ἀέφ' ᾧ συνέγραψε πονήματι στὰ χρόνια τῆς Κουγκέστας).

3) Ἐπαινος εἰς τὴν κυρίαν Εὐαγγελίαν Κ. Φραγκάκη διὰ τὸ βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Κρητικὸ παραμῦθι». Ἡ λογία κυρία Φραγκάκη ἐξέδωκε πλὴν αὐτοῦ καὶ ἄλλο ἀξιόλογον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Συμβολὴ εἰς τὰ Λαογραφικὰ τῆς Κρήτης» (ἀέφ' ᾧ συνέγραψε πονήματι τὸ Κρητικὸ παραμῦθι).

4) Ἐπαινος εἰς τὸν Πρεσβευτὴν Δημήτριον Σισιλιᾶνον διὰ τὸ ἔργον του «Παλαιὰ καὶ Νεὰ Ἀθῆναι. 1205-1821», τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ συμβολὴν εἰς τὴν μεσαιωνικὴν ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν καθὼς καὶ εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἱστορίαν τῆς πόλεως ταύτης (ἀέφ' ᾧ συνέγραψεν ἱστορικῶ βιβλίῳ Παλαιὰ καὶ Νεὰ Ἀθῆναι 1205-1828).

5) Ἐπαινος εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν Δημοτικῶν Σχολείων Πιερίας Γεώργιον Τολίδην διὰ τὴν συμβολὴν του εἰς ἀνέγερσιν διδακτηρίων καὶ τὴν ἴδρυσιν σχολείων ἀναλφαβήτων («ὅτι εἰς ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν διδακτηρίων συνεβάλετο καὶ σχολεῖα ἀναλφαβήτων ἐν τῇ ἐκπαιδευτικῇ περιφερείᾳ τῆς Πιερίας καθίδρυσεν»).

6) Ἐπαινος εἰς τὸν Πρεσβευτὴν Ἀλέξανδρον Ἀλεξάνδρου Πάλλην διὰ τὸ ἐκδοθὲν ἔργον «Ἐνητεμένοι Ἑλληνες». Ὁ συγγραφεὺς διηγούμενος τὸν βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ξένῃ παρεμβάλλει συγχρόνως καὶ λίαν ἐνδιαφερούσας καὶ διδακτικὰς περιγραφὰς γεγονότων καὶ χωρῶν (ἀέφ' ᾧ συνέγραψε πονήματι Ἐνητεμένοι Ἑλληνες).

7) Βραβεῖον εἰς τὴν Ἐταιρείαν Θρακικῶν Μελετῶν, διότι ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της (1938) ἐργάζεται ἐνδελεχῶς συλλέγουσα καὶ ἐκδίδουσα πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν Θράκην. Ἡ κινητήριος δύναμις καὶ ψυχὴ τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς ἐργασίας εἶναι ὁ φιλόλογος καὶ λογοτέχνης Πολύδωρος Παπαχριστοδούλου («ὅτι ἀτρυτὰς ἐργαζομένη πάντα τὰ εἰς τὴν Θράκην ἀφορῶντα ἐπιμελῶς συνάγει καὶ εὐδοκίμως ἐκδίδωσι τὴν περὶ Θράκης ἱστορίαν ἐμφανῶς προάγουσα»).

8) Βραβεῖον εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Φλωρίνης Γεώργιον Πάλλαν, διότι τῇ βοήθειᾳ καὶ τῶν διδασκάλων σπουδαίως καὶ τελεσφόρως συμβάλλει εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνύψωσιν τῶν ἀγροτῶν καὶ εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ διὰ τῆς ἰδρύσεως πολλῶν νυκτερινῶν σχολείων καὶ ἐπιμορφωτικῶν κέντρων ὀπλιτῶν («ὅτι συνεπικουροῦντων καὶ τῶν περὶ αὐτὸν διδασκάλων σπουδαίως καὶ τελεσφόρως συμβάλλεται πρὸς τε ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνύψωσιν τῶν ἀγροτῶν καὶ πρὸς μετάδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας τοῖς ἀμοιροῦσι ταύτης»).

9) Βραβεῖον εἰς τὸν Ἡρακλέα Τζαβέλλαν, διευθυντὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀγυῖας Πατρῶν, διὰ τὴν ἐξαιρέτων αὐτοῦ σχολικὴν δρασίαν, καὶ τὴν ἵδρυσιν ἀγροτολέσχης, τὴν ὁποίαν ἐπροίκισε διὰ κληροδοτήματος δραχμῶν παλαιῶν 250 ἑκατομμυρίων, καταλειφθέντος ὑπὸ ἀναπήρου στρατιωτικοῦ («ἐφ' οἷς ἐξαιρέτοις ἔργοις ἑαυτὸν ἄριστον διδάσκαλον ἀπέδειξε καὶ μεγίσταις φροντίσι τοὺς ἀγρότας περιβάλλει»).

10) Βραβεῖον εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῆς τρίτης Περιφερείας ἐν Θεσσαλονίκῃ Γεράσιμον Μαρίνην. Ἀνήγειρεν 112 νέας αἰθούσας διδασκαλίας εἰς 34 σχολεῖα. Ἐθεμελίωσεν ἑτέρας 25 αἰθούσας καὶ πολλὰ ἄλλα σχολικὰ ἔργα ἔφερεν εἰς πέρας· πλὴν δὲ τῆς Κρατικῆς συνδρομῆς συνέλεξεν ἐκ τοπικῶν πόρων 3.075.000.000 παλαιῶν δραχμῶν («ὅτι καὶ ἄλλων αὐτῷ συμπρατόντων μέγα εἶς τε ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευῇν παιδευτηρίων συνεβάλετο καὶ μεγίστην χρηματικὴν ἀρωγὴν ταῦτα φιλοτίμως προάγει»).

11) Βραβεῖον εἰς Εὐγενίαν Ζωγράφου διὰ τὴν μακροχρόνιον δρασίαν αὐτῆς ὡς λογίας («ἐφ' οἷς ὑπὲρ τῶν γραμμάτων ἐν τῷ μακρῷ βίῳ εἰργάσατο»).

12) Βραβεῖον εἰς τὸν Ἀντιναύαρχον Δημήτριον Φωκᾶν διὰ τὸ δίτομον σπουδαῖον ἔργον του «Ἐκθεσις περὶ τῆς δράσεως τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ κατὰ τὸν πόλεμον 1940—1944», τὸ ὁποῖον συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων στοιχείων τῆς Ἱστορικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καὶ ἄλλων ξένων ἐπισήμων πηγῶν. Ἀποτελεῖ ἀξιόλογον συμβολὴν εἰς τὴν σημερινὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος («ἐφ' ᾧ συνέγραψε περισπυδᾶστω βιβλίῳ ἔκθεσις περὶ τῆς δράσεως τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ κατὰ τὸν πόλεμον 1940—1944 τὴν τε ἀλήθειαν ὁμολογοῦντι καὶ τὴν πάτριον ἱστορίαν προάγοντι»).

13) Ἀργυροῦν μετάλλιον εἰς τὴν Ἀνναν Ἀποστολάκη διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον ἐπιστημονικὴν αὐτῆς δρασίαν καὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Μουσείου τῶν Κοσμητικῶν Τεχνῶν, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τριάκοντα ἔτη διηύθυνεν («ὅτι τὸν βίον αὐτῆς εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἐπιστήμης ἀνήλωσε καὶ τὸ Μουσεῖον Κοσμητικῶν τεχνῶν ἐπὶ τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη διευθύνασα σπουδαίως προσκλήμασί τε καὶ δωρεαῖς ἐπλούτισε»).

14) Ἀργυροῦν μετάλλιον εἰς τὴν Ἀγγελικὴν Χατζημιχάλη διὰ τὰς μακροχρόνιους ἐργασίας της ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Λαϊκῆς Τέχνης καὶ τὰς σχετικὰς περὶ τῆς τέχνης ταύτης δημοσιεύσεις της («ὅτι τὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τέχνην ἐπέρωσέ τε καὶ προήγαγε πράξει τε καὶ ἐφαρμογῇ, ἔτι δὲ καὶ ἀξιολόγοις συγγραφαῖς»).

Μετά γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀπονέμεται:

1) Βραβεῖον μετὰ χρηματικῆς προσφορᾶς ἐκ δραχ. νέων 3.000 εἰς τὸν Γεράσιμον Ἀθανασίου Ρόμπολαν, ἀτοικὸν Κατοχῆς ἐπαρχίας Βονίτσης, διότι τὴν νύκτα τῆς 21ης Ἰουλίου 1953 μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του διέσωσεν ἐκ πνιγμοῦ εἰς τὰ ὄρμητικὰ ρεύματα τοῦ Ἀχελφίου ποταμοῦ τρεῖς γυναῖκας, ἓνα ἔφηβον καὶ ἓνα ἄνδρα. Οἱ λοιποὶ ἐξ συνεπιβάται τῆς λέμβου ἐπνίγησαν («ὅτι προκινδυνεύων καὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ἀφροντιστῶν ἐκ πνιγμοῦ πέντε ἀνθρώπους ἐκ τῶν ρευμάτων τοῦ Ἀχελφίου ποταμοῦ διέσωσε»).

2) Μετάλλιον χαλκοῦν εἰς τὸν ἐν τῇ νήσῳ Ρόδῳ γυμναστικὸν Σύλλογον ὁ «Διαγόρας» διὰ τὴν ἔξοχον γυμναστικὴν, ἀθλητικὴν καὶ ἔθνικὴν δρᾶσιν τὴν ὁποίαν ἀνέπτυξε κατὰ τὴν τελευταίαν πεντηκονταετίαν («ὅτι διὰ πενήκοντα καὶ πλέον ἐτῶν οὐκ ἐπαύσατο διαπονούμενος ἵνα οἱ νέοι ὡς ἀριστα παιδεύονται καὶ τὰ τῶν προγόνων διδάγματα ὡς ἐμμελέστατα τηρῶσι, τὴν δὲ τῆς πατρίδος Ὀλυμπιακὴν δόξαν ὑπογραμμὸν αἰεὶ ἑαυτοῖς προβάλλωνται»).

3) Μετάλλιον Ἀργυροῦν εἰς τὴν Ἑδλαν Γεωργίου Νάζου διὰ τὴν μακρὰν καὶ ὑπέροχον φιλανθρωπικὴν καὶ κοινωνικὴν δρᾶσιν τὴν ὁποίαν μετριοφρόνως καὶ ἀθουρόβως πάντοτε ἐπετέλεσε («ὅτι πλέον ἢ τετταράκοντα ἔτη οὐκ ἐπαύσατο ἀγαθὰ διαπονουμένη καὶ τὰ μάλιστα ἔργοις φιλανθρωπικοῖς καὶ κοινωνικοῖς βοηθοῦσα»).

Μετά ἄμεσον ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται βραβεῖον εἰς τὸν ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου ἔρανον «Πρόνοια Συμμοριοπλήκτων», διότι βοηθοῦντος καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης ἐράνου «Πρόνοια Βορείων Ἐπαρχιῶν» καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν κατώρθωσεν ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος νὰ ἀνοικοδομήσῃ 460 διδασκῆρια εἰς ὅλας τὰς περιφέρειας τῆς Ἐπικρατείας («ὅτι συντελοῦντος καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης Φρειδερίκης ἐράνου Πρόνοια Βορείων Ἐπαρχιῶν βοηθουσῶν δὲ καὶ τῶν τῆς Πολιτείας Ἀρχῶν ἐξήκοντα καὶ τετρακόσια διδασκῆρια ἐπ' ἀγαθῶ τῆς παιδείας ἀνίδρυσεν χιλίας αἰθούσας περιλαμβάνοντα»).

Μετά ἄμεσον ἐπίσης ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας ἀπονέμεται βραβεῖον εἰς τὸ ἐν Ἰωαννίνοις ἐκδιδόμενον περιοδικὸν σύγγραμμα Ἡπειρωτικὴ Ἔστια διὰ τὴν ἀξιόλογον πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν συμβολὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ

τῆς Ἡπείρου («ὅτι σπουδαίως συμβάλλεται εἰς τε τὴν πνευματικὴν καὶ τὴν πολιτιστικὴν τοῦ λαοῦ τῆς Ἡπείρου πρόοδον»).

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Τοσαῦτα ἐν μεγάλῃ συντομίᾳ τὰ πεπραγμένα ἂν καὶ διήρκεσεν ἄρκετὸν ἢ ἀπαρίθμησίς των. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐργάζεται ἐν συνειδήσει τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἔχει διὰ τὸ Ἔθνος τὸ ἴδρυμα καθὼς καὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην. Ἡ Ἀκαδημία ἐπιζητεῖ πάντοτε νὰ συναθροίσῃ ἐν ἑαυτῇ τοὺς κατὰ τεκμήριον ἀριστεῖς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης καὶ Λογοτεχνίας. Ἐὰν ὁ χῶρος εἶναι στενὸς διὰ τὴν πρόσληψιν πάντων ἢ ἐὰν προσωπικαὶ ἀντιλήψεις ματαιώνουσι τοῦτο, τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ διὰ τὴν ἐπιστήμην δὲν σημαίνει καὶ πολὺ. Ἡ καθαρὰ καὶ ἀγνή ἐπιστήμη καλλιεργουμένη καθ' ἑαυτὴν εἶναι ἀνωτέρα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ ἀνωτέρα πάσης ἄλλης Ἀκαδημίας.

Καὶ ταύτην δὲ τὴν ἐπιστήμην τὴν ἐκτὸς τῆς Ἀκαδημίας ἐν Ἑλλάδι καλλιεργουμένην ἔχει καθήκον ἡ Ἀκαδημία νὰ ἐπιζητῇ, νὰ ἀναγνωρίζῃ καὶ νὰ βραβεύῃ, καὶ κατὰ μέγιστον μέρος πράττει τοῦτο ὄντως διὰ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Εἶθε νὰ εἶναι πάντοτε εὐτυχεῖς αἱ ἡμέραι τοῦ Ἰδρύματος τούτου, τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τοῦ ὅλου Ἔθνους μετ' αὐτῶν.